

Lovtidende A

2022

Udgivet den 11. januar 2022

6. januar 2022.

Nr. 8.

Bekendtgørelse af lov om fødevarer¹⁾

Herved bekendtgøres lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 999 af 2. juli 2018, med de ændringer, der følger af lov nr. 2385 af 14. december 2021.

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Lovens formål er at sikre forbrugerne sunde fødevarer af høj kvalitet, at beskytte forbrugerne mod vildledning, herunder gennem anprisninger, i forbindelse med markedsføring af fødevarer m.v., at fremme sunde kostvaner, og derigennem medvirke til at sikre fødevareproducenter og -handlende rimelige og ensartede vilkår og at fremme dansk eksport af fødevarer. Dette skal understøttes gennem en effektiv og behovsorienteret offentlig kontrol i alle led af produktion og omsætning af fødevarer.

§ 2. Loven omfatter:

- 1) Fødevaresikkerhed og fødevarernes sammensætning, jf. kapitel 2, 3 og 7.
- 2) Kost og ernæring, jf. kapitel 4.
- 3) Markedsføring og mærkning af fødevarer, jf. kapitel 5 og 6.
- 4) Fødevarevirksomheder, jf. kapitel 8 og 9.
- 5) Laboratorier og kontrol, jf. kapitel 10-15.

Stk. 2. Inden for denne lovs område gælder definitionerne i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevareautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (fødevareforordningen).

Stk. 3. Lovens regler om behandling omfatter alle de led i produktion, tilvirkning og distribution af fødevarer, som er defineret i artikel 3, nr. 16, i fødevareforordningen.

§ 3. I forbindelse med udarbejdelse, evaluering og ændring af fødevarelovgivningen sker høring af offentligheden i overensstemmelse med artikel 9 i fødevareforordningen.

Kapitel 2

Fødevaresikkerhed

§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri²⁾ kan fastsætte regler om hygiejne ved behandling og markedsføring af fødevarer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om personlig hygiejne og helbreds kontrol for personer, som er beskæftiget med behandling, markedsføring og kontrol af fødevarer.

§ 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, på hvilke vilkår fødevarer, hvori forureninger forekommer, må sælges.

Stk. 2. Når der foreligger risiko for, at fødevarer fra bestemte geografiske områder indeholder forureninger, herunder har været udsat for radioaktivitet eller miljøforureninger, eller i øvrigt kan være uegnede til anvendelse som menneskeføde eller foder, kan ministeren fastsætte regler herom, herunder forbyde, begrænse eller fastsætte vilkår for markedsføring af sådanne varer.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler, herunder forbyde, begrænse eller fastsætte vilkår for dyrkning af afgrøder, opdræt af husdyr, jagt, fiskeri eller samling af frugter, bær, svampe m.v. i de i stk. 2 nævnte geografiske områder, uanset om dyrkning, opdræt, jagt, fiskeri eller indsamling ikke udøves med markedsføring for øje.

§ 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse af bestemte genstande eller fremgangsmåder ved behandling af fødevarer, herunder anvendelse af genteknologi, strålekonservering og andre konserverings- eller behandlingsmetoder.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at fødevarer eller ingredienser, som enten ikke hidtil har været anset som fødevarer, eller som er frembragt ved anvendelse af teknologi, der ikke tidligere har været anvendt til formålet, skal godkendes forud for anvendelse eller markedsføring.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, EU-Tidende 2004, nr. L 157, s. 45.

Kapitel 3

Fødevarernes sammensætning

§ 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan ud fra sundheds-, ernærings- eller kvalitetsmæssige hensyn eller med henblik på at sikre forbrugerne vigtige næringsstoffer fastsætte regler om sammensætning og beskaffenhed af fødevarer, herunder fødevarer bestemt til særlige ernæringsmæssige formål og til kosttilskud.

§ 8. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at tilsætningsstoffer og aromaer skal godkendes før brug.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om tilsætningsstoffers og aromaers identitet og renhed og om, på hvilke vilkår disse stoffer må anvendes, herunder med hvilke formål, i hvilke mængder og til hvilke produkter.

Stk. 3. Ministeren udarbejder en positivliste over godkendte tilsætningsstoffer og deres anvendelse, som gøres offentligt tilgængelig.

§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at nærmere angivne grupper af tilsætningsstoffer og aromaer kan tages i anvendelse efter udløbet af en af ministeren fastsat frist på indtil 6 måneder efter, at de er anmeldt til ministeren. Ministeren kan inden fristens udløb nedlægge forbud mod den anmeldte anvendelse af stoffet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af aromaer og tekniske hjælpestoffer og om, at fødevarer eller stoffer, der anvendes ved behandling af fødevarer, skal være tilsat et røbestof.

Kapitel 4

Kost og ernæring

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har til opgave at formidle oplysning til forbrugerne om forhold, der er omfattet af loven, herunder om ernæring.

Stk. 2. Ministeren kan iværksætte overvågningsprogrammer for fødevarer og undersøgelser af fødevarer og af befolkningens kost og ernæring med henblik på udstedelse af regler inden for lovens område og på udarbejdelse af kost- og næringsstofanbefalinger, vejledninger til myndigheder og virksomheder samt forbrugeroplysning om kost og ernæring.

Stk. 3. Ministeren kan gennemføre og offentliggøre sammenlignende test af fødevarer. Der kan i forbindelse med testvirksomheden anvendes anonym informationsindsamling.

§ 11. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om private, herunder virksomheders, oplysningsaktivitet om kost og ernæring.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at fødevarer skal mærkes med angivelse af næringsværdi, herunder om, hvorledes næringsværdien skal angives på emballagen, i reklamer og lign. § 19 finder tilsvarende anvendelse for næringsdeklarationer.

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan rådgive om og fastsætte regler for offentlig kostforplejning.

§ 13. (Ophævet)

Kapitel 5

Markedsføring og mærkning af fødevarer

§ 14. Reklamer for fødevarer, mærkning og præsentation af fødevarer, herunder deres form, fremtræden eller indpakning, de anvendte indpakkingsmaterialer, den måde, hvorpå varerne er arrangeret, og de omgivelser, hvori de udstilles, samt de informationer, der uanset medium gives om varerne, må ikke vildlede eller være egnet til at vildlede.

Stk. 2. Stk. 1 finder kun anvendelse i tilfælde, som ikke er omfattet af artikel 16 i fødevarerforordningen.

§ 15. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning, markedsføring eller reklame for fødevarer, herunder om

- 1) angivelse af, at fødevarer har en særlig helbredende eller forebyggende effekt,
- 2) anvendelse af anprisninger om, at en fødevare ikke er i besiddelse af visse egenskaber,
- 3) anvendelse af anprisninger, der angiver, at en fødevare er særlig egnet for mennesker med behov for særlig kost på grund af sygdom, alder eller andre forhold, eller som angiver at virke forebyggende over for sygdom.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at fødevarevirksomheder ved markedsføringen af et produkt ikke må omtale egenskaber ved produktet eller virksomheden, som generelt gælder for tilsvarende produkter eller virksomheder.

§ 16. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at fødevarer skal mærkes med oplysninger, der er af betydning for forbrugerne, virksomhederne eller tilsynsmyndighederne.

§ 17. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse af varebetegnelser eller særlige mærker for fødevarer eller bestemte typer af fødevarer, som angiver, at varerne har været underkastet generel eller særlig kontrol, eller at varerne har en særlig kvalitet, sammensætning eller geografisk oprindelse eller har været underkastet en speciel behandling.

Stk. 2. Anvendelsen af de varebetegnelser eller særlige mærker, der er fastsat i henhold til stk. 1, er forbudt på andre varer. Det er ligeledes forbudt at anvende mærker, der kan forveksles med de varebetegnelser eller særlige mærker, der er fastsat i henhold til stk. 1, på en måde, der er egnet til at vildlede med hensyn til produktion, behandling, sammensætning, geografisk oprindelse m.v. af produktet.

§ 18. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning af tilsætningsstoffer og aromaer, herunder om brugsanvisning og advarselmærkning.

§ 19. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, hvorledes mærkning af fødevarer skal

udføres, herunder på hvilke sprog de foreskrevne oplysninger skal gives, og hvor oplysningerne skal anbringes.

§ 19 a. Den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en intellektuel ejendomsrettighed inden for lovens område, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til bl.a. den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

§ 19 b. Med henblik på at forebygge yderligere krænkelse kan retten efter påstand ved dom bl.a. bestemme, at et produkt, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til denne lov, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,
- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) ændres på nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på materialer, redskaber el.lign., der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af de krænkende varer.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelsens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

§ 19 c. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 19 a eller 19 b, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

Kapitel 6

Frivillige mærkningsordninger

§ 20. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for en frivillig mærkningsordning til fremme af produktion og afsætning af fødevarer og landbrugs- og fiskeriprodukter i øvrigt af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika.

Stk. 2. Til at bistå ved administrationen af en frivillig mærkningsordning og ved fastsættelse af regler for denne mærkningsordning kan ministeren nedsætte et råd med ekspertise inden for fødevarekvalitet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed. Ministeren fastsætter rådets forretningsorden.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter ministeren henlægger administrationen af de i stk. 1 nævnte mærkningsordninger til en privat forening, herunder behandling af ansøgninger, certificering, kontrol og tilsyn og opkrævning af betaling. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private forenings afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

§ 21. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for, hvilke produkter der er omfattet af en frivillig mærkningsordning, herunder opstille objektive kvalitetskriterier, der fastlægger krav til produktion, forarbejdning m.v. Disse krav skal ligge ud over de krav, som gælder i henhold til lovgivningen i øvrigt.

Stk. 2. Importerede produkter, herunder levende dyr, kan omfattes af en frivillig mærkningsordning, hvis der foreligger dokumentation for, at produktet er behandlet eller dyret opvokset i overensstemmelse med de regler og krav, som er fastsat i medfør af loven.

Stk. 3. Ministeren kan beslutte, at importerede produkter kan omfattes af en frivillig mærkningsordning, hvis de i oprindelseslandet er omfattet af en kvalitetsordning, der efter en konkret vurdering for det enkelte produkt skønnes at indebære krav, som kan sidestilles med krav, der stilles under denne mærkningsordning.

§ 22. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for godkendelse og anmeldelse af virksomheder, der ønsker at behandle eller markedsføre produkter omfattet af en mærkningsordning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om tilmelding af primærproducenter, som ønsker hele eller dele af deres virksomhed omfattet af en mærkningsordning.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at tilmeldte primærproducenter og godkendte eller anmeldte virksomheder, som overtræder de under en frivillig mærkningsordning opstillede krav eller andre betingelser, midlertidigt eller permanent udelukkes fra denne mærkningsordning.

§ 23. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning af de produkter, der er omfattet af en frivillig mærkningsordning, herunder om forbeholdte varebetegnelser og om anvendelse af særlige mærker, jf. § 17, stk. 1.

§ 24. De virksomheder og primærproducenter, som er tilsluttet en frivillig mærkningsordning, afholder de konkrete omkostninger, som er forbundet med denne ordning.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling af afgifter til dækning af de generelle omkostninger i forbindelse med en frivillig mærkningsordning.

Kapitel 7

Materialer og genstande

§ 25. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om

- 1) godkendelse af materialer og genstande, der anvendes ved behandling eller markedsføring af fødevarer,
- 2) godkendelse af stoffer, der indgår i materialer og genstande,
- 3) godkendelse af fremstillingsprocesser, der anvendes ved produktion af materialer og genstande,
- 4) sammensætning og mærkning af materialer og genstande,
- 5) afsmitning fra materialer og genstande,
- 6) krav til holdbarhed og styrke af materialer og genstande, som skal anvendes til bestemte fødevarer eller i bestemte situationer, og
- 7) at materialer og genstande skal ledsages af sundheds- eller kvalitetscertifikater.

§ 25 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at

- 1) virksomhedsledere, producenter eller importører af materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer skal træffe forholdsregler med henblik på at trække sådanne materialer og genstande tilbage fra markedet, hvis de pågældende antager eller har grund til at antage, at materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer, som virksomheden har produceret, importeret eller distribueret, ikke overholder kravene til fødevareresikkerhed, og at
- 2) materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer ikke må markedsføres, hvis de udgør eller antages at udgøre en fare for fødevareresikkerheden.

§ 26. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om godkendelse, sammensætning og mærkning samt anvendelse af rengørings-, desinfektions- og smøremidler.

§ 27. For de i §§ 25 og 26 nævnte produkter finder §§ 4 og 14-19, § 36, stk. 1, §§ 39-41, 49, 51-54 og 56 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 8

Virksomheder

§ 28. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om autorisation og registrering af fødevarevirksomheder. Der kan herunder fastsættes regler for, hvornår en fødevarevirksomhed må påbegyndes, hvornår en autorisation skal indhentes på ny, og hvornår der skal meddeles ejerskifte.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler for de vilkår, som fødevarevirksomheden skal opfylde for at blive autoriseret.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at bestemte fødevarevirksomheder eller fødevarevirksomhedstyper kan undtages fra kravet om autorisation og registrering.

§ 29. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at autoriserede eller registrerede fødeva-

revirksomheder, jf. § 28, stk. 1, ikke må påbegynde indførsel til eller udførsel fra landet af fødevarer, før der er sket registrering af den pågældende aktivitet.

§ 30. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at behandling og markedsføring af materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer ikke må påbegyndes, før der er sket registrering af den pågældende aktivitet.

§ 31. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan i de i medfør af § 28 fastsatte regler fastsætte, at autorisation eller registrering fratages, hvis virksomheden ikke opfylder de stillede vilkår, eller hvis forudsætningerne for autorisationen eller registreringen ændres væsentligt. Medmindre andet fremgår af afgørelsen, har fratagelsen virkning fra det tidspunkt, hvor den meddeles virksomheden.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 3. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysninger om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Retten kan ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Såfremt ministerens afgørelse findes lovlig ved dom, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 32. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om primærproduktion af fødevarer med henblik på at sikre og forbedre den hygiejniske, sundheds- eller kvalitetsmæssige beskaffenhed af fødevarerne.

§ 33. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om nødslagtning af syge eller tilskadekomne dyr, når nødslagtning er nødvendig af dyreværns-mæssige grunde.

§ 34. På ejendomme, hvor dyrehold er tilladt, kan ejendommens ejer eller bruger uanset bestemmelsen i § 28 foretage slagtning og efterfølgende slagtemæssig behandling af egne dyr til forbrug i egen husholdning.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om primærproducenters slagtning af dyr samt om vilkår for producenters slagtning og markedsføring fra egen virksomhed direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning.

§ 35. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om primærproducenters markedsføring af fødevarer fra egen bedrift, fartøj m.v. direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning.

§ 36. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om hygiejne i samt indretning og drift af fødevarevirksomheder, transportmidler og lign. omfattet af fødevarelovgivningen. Der kan herunder fastsættes regler eller træffes bestemmelse om godkendelse af transportmidler, lokaler, inventarer, udstyr, maskiner, emballage og lign. samt

om is, vand, damp, luft og luftarter, der anvendes ved behandling af fødevarer eller til rengøring af lokaler, udstyr m.v.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder omfattet af loven kun må anvende fødevarer fra autoriserede eller registrerede virksomheder.

§ 37. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at virksomheder omfattet af loven for egen regning skal gennemføre en egenkontrol.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde virksomhederne skal kunne dokumentere oprindelsen af de fødevarer og andre stoffer, der er bestemt til eller kan forventes at blive tilsat en fødevare, som virksomheden har fået leveret. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvordan virksomheder skal kunne identificere de øvrige virksomheder, hvortil virksomhedens produkter er leveret.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder omfattet af loven for egen regning skal lade foretage nærmere fastsatte analyser og undersøgelser, at analyseresultaterne skal fremsendes til tilsynsmyndighederne, og at analyserne skal foretages på bestemte laboratorier, jf. § 48, stk. 1.

§ 38. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at uddannelse, herunder i fødevarehygiejne, er obligatorisk for visse personer, som er beskæftiget i virksomheder omfattet af loven. Sådanne uddannelser kan etableres efter reglerne i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og afsluttes med et certifikat.

Kapitel 9

Import, eksport og samhandel

§ 39. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan af hensyn til menneskers, dyrs eller planters sundhed fastsætte regler eller træffe bestemmelser om import, eksport og genindførsel af fødevarer, herunder forbyde import, eksport og genindførsel af fødevarer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser om fødevarer, der føres gennem landet som transitgods, oplagres som transitgods eller indføres fra udlandet til eget brug.

§ 40. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om behandling, sammensætning, kvalitet, mærkning, kontrol m.v. af varer, der eksporteres her fra landet.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om hygiejne, indretning, drift, kontrol og egenkontrol m.v. for virksomheder, som her fra landet eksporterer fødevarer.

Stk. 3. Medmindre ministeren fastsætter andet, finder loven og regler, der er fastsat i medfør af loven, også anvendelse på fødevarer, der her i landet leveres som forsyning til skibe og fly.

§ 41. Ved samhandel inden for rammerne af Det Europæiske Økonomiske Samarbejde finder §§ 39 og 40 tilsvarende anvendelse.

§ 42. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om etablering, indretning og drift af veterinære grænsekontrolsteder.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at der i forbindelse med ansøgning om oprettelse af grænsekontrolsteder uden omkostning for staten stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for grænsekontrollen med henblik på kontrol af de af loven omfattede animalske fødevarer m.v. ved indførsel fra og udførsel til lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som ikke har indgået aftale med Den Europæiske Union om grænsekontrol.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at grænsekontrolsteder, der alene benyttes i meget begrænset omfang, ophører som grænsekontrolsted.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at de omkostninger i forbindelse med drift af de i stk. 1 nævnte grænsekontrolsteder, der ikke dækkes af den betaling, som kræves i medfør af § 45, helt eller delvis afholdes af de lokale interessenter på grænsekontrolstedet.

§ 43. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indgå aftaler om, at etablering og drift af grænsekontrolsteder som nævnt i § 42 helt eller delvis finansieres af lokale interessenter.

§ 44. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde bistand på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne i forbindelse med eksport af fødevarer. Ministeren kan endvidere yde bistand af mere generel art til eksporterhverv.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om bistand efter stk. 1 og om betaling til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger forbundet hermed. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

Kapitel 10

Formålsbestemte afgifter og gebyrer

§ 45. De af loven omfattede primærproducenter og virksomheder, herunder virksomheder, der fremstiller materialer og genstande, der er bestemt til at komme i forbindelse med fødevarer, afholder omkostningerne ved det tilsyn og den kontrol, som udføres efter loven og regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om eller bestemmer andet eller andet fremgår af forordningerne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter og gebyrer til dækning af omkostninger ved tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold, herunder for særlig belastende kontrol samt ekstraordinære tilsyn, kontrol og analyser eller anden særlig kontrol, jf. § 51.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer,